

= 14 =

Občané obce bylo příjemný, ale také bohabojné. Své stopy bohužel zanechala i první světová válka. Někteří občané působili poněkud lhostejně, ale to se opět normalizované až kolem roku 1930, kdy se objevily živly, které působily destruktivně. [Jak zvlášť brutální byl poslední rok světové války, ukazuje skutečnost, že byl napaden církevní majetek a sboru byly odcizeny dva zvony.] ... Těžkou ránu utrpěl i starý kostel. Vzhledem a designem je

Kostel je starý několik set let, což potvrzují i staré dokumenty z obecního archivu. ...

Osiřelý velký zvon musel strávit osm let sám ve věži, než se nakonec vybralo tolik [peněz] a dva nové zvony se mohly nastěhovat do věže. Byla to památná neděle léta roku 1925, kdy byly do kostela přineseny nové zvony ve slavnostním průvodu k posvěcení. To, co většina považovala za nemožné, se podařilo společným úsilím, protože ve večerních hodinách se nad shromážděním rozezněly Zvony s pečlivě vyladěným triádem.

Tato vzácně krásná zvonkohra trvala sotva patnáct let a brutální druhá světová válka ji náhle ukončila. Tentokrát však došlo k odcizení prostředního a velkého zvonu, zatímco malý, lidově zvaný umíráček, zůstal viset. Tyto řídké tóny mohou v některých srdcích stále příšerně rezonovat, jakmile si vzpomenou na velký odchod pryč – loučení – a nikdy se nevrátí...